

РЕШЕНИЕ

№ 14047

гр. София, 07.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав**, в публично заседание на 06.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6756** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от Закона за убежището и бежанците, вр. чл. 145 – 178 от АПК.

АССГ е сезиран с жалба от М. Х. Н., гражданин на Л., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. Я. К. – член на САК, към Фондация за достъп до права ФАР, съдебен адрес: [населено място], [улица] – партер, срещу Решение № РПЗТ – 42 / 20.06.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип (СДВНЧ С. – Б.) до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че се обжалва изцяло Решение № РПЗТ – 42 / 20.06.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип (СДВНЧ С. – Б.) до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Решението е немотивирано. Съгласно писмо от ДАНС с вх. № ЦУ – 05 – 180 – 1 / 12.06.2024 г. М. Х. Н. представлява заплаха за националната сигурност и обществения ред. Преценката трябва да се направи от ДАБ. В жалбата е посочено Решение на Съда на ЕС от 22 септември 2022 г. по дело С – 159 / 21 с предмет преюдициално запитване, отправено на основание чл. 267 ДФЕС. Съдът на ЕС тълкува разпоредбите на Директива 2011 / 95 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г., които касаят случаи, в които кандидат за

международна закрила може да представлява заплаха за националната сигурност. В жалбата е посочено, че съгласно това решение не се допуска национална правна уредба, съгласно която органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по – рано международна закрила на същото лице, което се основава на споменатото становище. Решението не съответства на целта на закона. В чл. 45а от ЗУБ изрично и изчерпателно е посочено в кои случаи въобще е допустимо едно лице да бъде настанено в СДВНЧ, а именно: за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на ДАБ или оправомощено от него длъжностно лице може да разпореди задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията. Само когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най – кратък срок в център от затворен тип.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Представява се от адв. В. П.. Иска от съда административният акт да бъде отменен.

Ответникът - Председател на ДАБ при МС – [населено място], [улица], редовно призован, представлява се от главен юрисконсулт Е.. Х..

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител за участие в съдебното производство. Не изразява становище по съществуващото на спора.

Съдът, след като съобрази доводите и съображенията на страните, и представените писмени доказателства по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.06.2024 г. в Държавна агенция за бежанците при МС е постъпила молба с вх. № ЦУ – 15 – 196 / 07.06.2024 г., с която М. Х. Н., гражданин на Л., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], от мъжки пол, етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин – сунит, е отправил искане да му бъде предоставена международна закрила в Република България. Молбата за закрила се явява втора по ред.

Първоначално чуждият гражданин е подал молба за международна закрила в Република България на дата 29.11.2023 г. и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В хода на административното производство, в ДАБ при МС е постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ с вх. № 2 – 154 от 04.12.2023 г., според което М. Х. Н. представлява заплаха за националната сигурност и трябва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила. Според мотивите на оспореното решение, преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС. Становището е обвързващо за административния орган. Органът действа в условията на обвързана компетентност. С Решение № РПЗТ – 41 / 06.12.2023 г. на Председателя на ДАБ, Н. е бил настанен в помещение от закрит тип. В хода на административното производство Н. е подал молба, че се отказва от молбата си за закрила. С Решение № 22459 от 14.12.2023 г. производството по отношение на М. Х.

Н. е прекратено.

На 07.06.2024 г. в ДАБ при МС е постъпила молба с вх. № ЦУ – 15 – 196 / 07.06.2024 г., с която М. Х. Н. е отправил искане да му бъде предоставена международна закрила. Отправено е ново искане до ДАНС да изразят становище. В отговор, с писмо с вх. № ЦУ – 05 – 180 / 12.06.2024 г. ДАНС информират, че към настоящия момент за чужденеца не са отпаднали основанията за настаняване в ПЗТ. В мотивите на оспорения акт е посочено, че по силата на чл. 41, ал. 1, т. 1 от Закона за ДАНС, агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за международна закрила – за статут на бежанец, за хуманитарен статут и временна закрила по ЗУБ.

Прието е от административния орган, че са налице предпоставките на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно тази разпоредба чужденец, който търси международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най – кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност. Административният орган формира своите мотиви, като се позовава на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, като посочва, че мотивите могат да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаване на индивидуалния административен акт. Извършена е преценка, че М. Х. Н. е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Жалбоподателят не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Република България, поради което принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим.

В хода на административното производство са приобщени документи – регистрационна карта на чужденец от дата 21.06.2024 г. (л. 24 от делото); Формуляр за идентификация и оценка на нуждите (л. 25 от делото); информация за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ (л. 27 от делото); Инструкция за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ (л. 33 от делото); регистрационен лист (л. 40 от делото); Декларация на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, с която е посочена самоличността, доколкото чужденецът не притежава документи за самоличност (л. 43 от делото); Молба за международна закрила – УП 22998 / 20.06.2024 г. (л. 44 от делото) и др.

В резултат от събраните доказателства и при посочените по – горе мотиви административният орган е издал Решение № РПЗТ – 42 / 20.06.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип (СДВНЧ С. – Б.) до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Недоволен от този акт жалбоподателят го оспорва пред АССГ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ответникът е представил административната преписка по повод постановеното решение. С разпореждане от 16.07.2024 г. председателят на 45 – ти състав е разпоредил, на основание чл. 192 от ГПК, трето неучастващо по делото лице – ДАНС да предостави административната преписка по рег. № М – 9042 от 13.06.2024 г. въз основа на която е издадено становище, че М. Х. Н. представлява опасност за националната сигурност и трябва да бъде настанен в ПЗТ. В изпълнение на дадените указания в АССГ е изпратена преписка от ДАНС. Същата е обособена в отделен том, при спазване на изискванията на ЗЗКИ. Информацията от ДАНС, обобщена в отделен

том, е приета като доказателство в съдебно заседание от дата 06.08.2024 г.

Жалбата, по повод на която е образувано настоящето съдебно производство вх. № 21822 от 03.07.2024 г. по описа на АССГ, е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 45в, ал. 1 - 3 от ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ при МС М. Т., съгласно разпоредбата на чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Кумулативните предпоставки за налагане на мярката по чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ са две: невъзможност за ефективно приложение на по-лека мярка по чл. 45а и преценка на всеки индивидуален случай. Оспореното решение е мотивирано от фактическа и правна страна съобразно чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ. Противно на твърденията на жалбоподателя, в акта са посочените фактическите и правни основания за издаването му по чл. 45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ, без да съществува изрично законово изискване за посочване на отделни, конкретни действия, с които лицето представлява заплаха за националната сигурност, още повече, че в случая тези данни представляват класифицирана информация. В разпоредбата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, Председателят на ДАБ при МС е длъжен да поиска становище на ДАНС. В настоящия случай административният орган е обосновал решението за принудително настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип, поради постъпило писмо рег. № М – 9042 от 13.06.2024 г. от Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС). От това писмо е установено, че спрямо М. Х. Н. трябва да бъде приложена разпоредбата на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Безспорен по делото е фактът на получаване на отговор на ДАНС, както и неговото съдържание. Тази фактическа обстановка изпълва хипотезата на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - настаняване в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност.

Правото на защита на жалбоподателя не е нарушено в хода на образуваното административно производство. Предвид секретния характер на съдържащата се в писмото информация незапознаването на чужденеца с мотивите му не съставлява съществено процесуално нарушение. В хода на съдебното обжалване на решението оспорваният е упражнил в пълен обем правата си като страна в процеса с оглед възможността за запознаване с всички документи приложени и приети по делото, които са послужили за издаване на обжалваният в настоящото производство

административен акт.

Несподелими са доводите на защитата, че административният орган не е осъществил самостоятелна преценка на факта, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност. Такава преценка е осъществена. Обстоятелството, че преценката на ДАБ при МС кореспондира с тази на специализирания орган ДАНС не променя извода на съда. Държавната агенция за бежанците при МС не разполага със собствен ресурс самостоятелно да придобие информация, дали един чужд гражданин представлява опасност за националната сигурност.

Не се споделят доводите, изложени в жалбата, че в конкретния случай приложение намира Решение на Съда на ЕС по дело С – 159 / 21 относно тълкуване на разпоредби на Директива 2011 / 95 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. В диспозитива на това решение - т. 90, 2) - е посочено следното: Член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище. Тоест решението на Съда на ЕС се отнася до производство по молба за международна закрила или до производство, свързано с отнемане на вече предоставена такава закрила. В настоящия случай оспореното решение не е резултат от подадената молба за международна закрила от страна на М. Х. Н.. Оспореното решение има за предмет настаняване в център от затворен тип (временно и за възможно най – кратък срок), когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред. Липсват данни по делото, че компетентният орган ДАБ при МС системно е отказвал да предостави субсидиарна закрила. Напротив – доказателствата по делото сочат, че по предходна молба за международна закрила от 2023 г. жалбоподателят е направил отказ и производството е било прекратено. По делото е приложена молба рег. № УП22998 / 14.12.2023 г. (л. 77 от делото), в която е посочено, че жалбоподателят се отказва от производството по предоставяне на международна закрила и иска в най – скоро време да се завърне в Л.. В открито съдебно заседание той заявява, че така му били казали, иначе нямало да излезе от центъра.

На следващо място, съдът не намира, че становището на ДАНС по отношение на жалбоподателя е немотивирано. Специализираният орган е изложил своите мотиви, като по делото е приобщен отделен том, който съдържа класифицирана информация.

Не се споделят доводите, изложени в жалбата, че настаняването на жалбоподателя в център от затворен тип не отговаря на целта на закона. Съгласно чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ такова настаняване може да се извърши, когато това се налага с цел защита на националната сигурност. Видно от класифицираните материали, в момента продължават определени мероприятия в конкретна насока, което обосновава

съобразяване с целта на закона.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно и не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК. Жалбата като неоснователна, трябва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. Н., гражданин на Л., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № РПЗТ – 42 / 20.06.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип (СДВНЧ С. – Б.) до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ.